

Software programma Sprint ondersteunt kinderen met dyslexie

PO

'De kracht is de doorgaande lijn'

Op Texel werken kinderen met ernstige dyslexie, op het primair én het voortgezet onderwijs, met het softwareprogramma Sprint. Hoewel dit programma pas sinds begin dit jaar volledig draait, merkt IB-er Mariken van der Laan van de Jozefschool nu al dat het rust brengt bij kinderen, leerkrachten én ouders.

Van der Laan is tevens taalcoördinator op het VO én voorzitter van de stuurgroep Sprint Texel. Deze stuurgroep begeleidt de invoering van Sprint, een product van Lexima, kenniscentrum voor dyslexie. 'Het voordeel van een softwareprogramma,' vertelt Van der Laan, 'is dat je het op alle niveaus kunt inzetten. Bovendien werken ook kinderen zonder dyslexie met een computer waardoor de speciale aanpak niet opvalt. Geen kind wil immers een uitzondering zijn.'

Tevreden

Hoewel de technische invoering nogal wat voeten in de aarde had, is Van der Laan erg tevreden over Sprint. 'We moesten op een aantal basisscholen het programma integreren in de digitale werkomgeving Skool. Dat was lastig. Maar inmiddels draait het goed en kunnen we er probleemloos mee werken. Het blijkt ideaal. Via een koptelefoontje kunnen de kinderen alles laten voorlezen, ook bijvoorbeeld de proefwerken. Er zit een woordenboek in, een woordvoerspeller en we kunnen bij Dedicon schoolboeken digitaal bestellen zodat die voorgelezen kunnen worden.' De enige middelbare school van Texel, OSG de Hogeberg, werkte al langer met Sprint. 'Maar het kon alleen gebruikt worden op de laptops van school. Om er thuis mee te werken, moesten ouders het zelf aanschaffen en dat bleken ze in de praktijk lang niet altijd te doen. Het PO en VO hebben nu gezamenlijk 40 licenties aangeschaft waarmee kinderen ook thuis kunnen inloggen. Dat blijkt genoeg voor de ongeveer 60 leerlingen op Texel met ernstige dyslexie, omdat niet iedereen tegelijkertijd inlogt. Kinderen

kunnen nu thuis hun huiswerk met Sprint maken. Ze kunnen zo veel zelfstandiger werken, wat goed is voor de kinderen én prettig voor de ouders,' weet Van der Laan.

Doorgaande lijn

Succesfactor op Texel is volgens Van der Laan het feit dat Sprint op het PO én het VO wordt gebruikt. 'Voorheen merkten we dat kinderen echt wel even een periode nodig hadden op het VO om te leren werken met Sprint. Nu kunnen ze er al vanaf groep 6 mee werken, dat maakt de overstap naar het VO een stuk makkelijker. Als ze dan straks op het VO komen, weten ze immers al hoe Sprint werkt.'

Gezien de positieve ervaringen en op Texel, onderzoekt het samenwerkingsverband of het programma is uit te breiden binnen de hele Kop van Noord-Holland. Tijdens het voorzittersoverleg van de scholengroepen werd dit voorstel goed ontvangen. Er is een offerte van Lexima en de schoolbesturen kijken momenteel wat het draagvlak is om Sprint op hun scholen in te voeren.

Pilotcase

Wanneer ook andere scholen binnen de regio met Sprint gaan werken, kan Texel als pilotcase dienen. 'Wij hebben al heel wat beren uit de weg geruimd, vooral op technisch gebied,' vertelt Van der Laan. We helpen andere scholen graag, zodat het wiel niet twee keer uitgevonden hoeft te worden.'

SprintPlus

Meer weten over Sprint van Lexima?
Neem contact op met Mariken van der Laan,
T (0222) 31 23 19 of
E marikenvanderlaan@sarkon.nl

Inkopper

Koppiekoppie

'Leraren voortgezet onderwijs kunnen vaker lesgeven op de basisschool', stond er in het nieuwsbericht van het ministerie. Tot nu kon dat al in de moderne vreemde talen en de creatieve vakken. Nu heeft de ministerraad ingestemd met het wetsvoorstel om het ook voor de wereldoriënterende vakken en wis- en natuurkunde te laten gelden. De redenen? Het is goed voor een soepelere overgang PO-VO en er kan een verdiepingsslag plaatsvinden. Want te veel kinderen schijnen zich te vervelen op de basisschool. Ik denk dat dit op nog te veel scholen inderdaad zo is. Het nogal mechanische, directe instructiemodel met zijn vaste opbouw en in wezen klassieke aanpak geeft voor een aantal kinderen best veel houvast. Maar voor wie echt staat te popelen en op onderzoek uit wil blijft er, ondanks de IGDI-variant, veel te gaten. Maar nu de praktijk. Hoe gaan we dat aanpakken met die VO-docenten? En dan bedoel ik niet financieel en rechtspositioneel; daarin is ons samenwerkingsverband doorgaans creatief genoeg. Misschien eerst maar eens starten in de plusklassen en Eureka? Natuurkundeproeven, wiskunde krakers (die de leraren wel zelf kunnen oplossen), maatschappijleer? Of juist op de reguliere basisscholen beginnen? Waarschijnlijk kunnen we daar de grootste verdiepingsslag maken. Ik heb nog altijd eye-openende herinneringen aan de bezoeken met groep 8 aan het VO. Zo vroeg de docent Nederlands tijdens zo'n proefles eens aan de klas: 'In welke taal denk je dat de meeste medeklinkers achter elkaar in een woord voorkomen?' Nog nooit zoveel vingers tegelijk de lucht in zien schieten. Misschien wilden ze vast een goede beurt maken voor straks. Russisch, Tsjechisch, Roemeens? De docent schudde olijk zijn hoofd: 'Nee hoor; Nederlands.' Hij schreef op het bord: NGSTSCHR. Verbaasde gezichten alom; acht medeklinkers achter elkaar, uit welk woord komt dit? Ik weet niet hoe het met mijn leerlingen zit, maar ik ben het nooit meer vergeten: angstschreeuw. 'En bedenk nu eens het woord met de meeste klinkers achter elkaar.' Allerlei varianten met eieren kwamen langs tot hij opschreef OEIEUIE. Zeven maar liefst, maar uit welk woord? Koeie- uier. Helaas heeft de nieuwe spelling hier een -n voor gestoken. Wellicht staan dit soort opdrachten inmiddels ook in de nieuwe taalmethodes, maar dan weten de vakdocenten er nóg wel een paar. Aan de eerste reden, een soepele overgang PO-VO, wordt in de Kop al even gewerkt. Leraren VO en PO kijken in elkaars keuken. Zo kunnen de docenten VO onder andere zien, dat hun toekomstige leerlingen voor de vakantie toch al meer wisten dan na de vakantie vaak blijkt. Mits deze uitwisseling niet eenmalig was natuurlijk.

Ruud Musman

Colofon

KopKrant is een initiatief van Samenwerkingsverband Kop van Noord Holland

Samenwerkingsverband
Kop van Noord Holland

Projectleiding:

Andrew Albers

Tekst, ontwerp en productie:

Second Opinion, Leeuwarden

Redactie:

Jan Bot, Andrew Albers en Anneke Bouma-de Vries

Voor meer informatie over deze uitgave kunt u contact opnemen met:

T (0229) 25 93 80

E info@swvkopvannoordholland.nl

De KopKrant staat ook op de website:
www.swvkopvannoordholland.nl

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opname of enige ander manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.